

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 24: Trừ Ngã Kiến, Đoạn Phiền Nã, Sanh Thật Tướng

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 002)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Trừ ngã kiến, đoạn phiền não, sanh thật tướng.】

Thực tướng Bát Nhã của chúng ta không thể hiện tiền. Thực tướng Bát Nhã là thứ vốn đầy đủ sẵn có trong tự tánh của mỗi người chúng ta, không phải từ bên ngoài mà đến. Tại sao Thực tướng Bát Nhã vốn sẵn có, nay lại không còn? Chính là bởi vì quý vị có ngã kiến, quý vị có phiền não.

Thực tướng Bát Nhã ví như mặt trời, còn ngã kiến và phiền não giống như mây mù. Ngày mưa, mây mù che khuất mặt trời, khiến mặt trời không thể hiện ra. Kim Cang Bát Nhã có thể hóa giải đám mây đen, khiến ánh sáng mặt trời lại xuất hiện, đây gọi là sanh thật tướng.

Lý luận và phương pháp của bộ kinh điển này xác thực có thể trừ ngã kiến, có thể đoạn phiền não. Những người có phiền não tập khí nặng, đối với lý luận và phương pháp mà bộ kinh này đã nói, cần phải đặc biệt lưu ý. Đức Phật nương theo sự thật này mà thuyết bộ kinh này cho chúng ta. Chúng ta liễu giải căn cứ thuyết kinh của Phật, chúng ta mới có thể tin tưởng được; đối với đạo lý, phương pháp, cảnh giới, chúng ta đều có thể chẳng còn hoài nghi nữa.

Mục đích của việc hiển Thể (hiển lộ thể tánh), chẳng qua là để kiến lập niềm tin kiên định cho chúng ta. “Tin là cửa ngõ để vào đạo”, chúng ta đối với nó mà không tin tưởng thì chẳng còn cách nào cả.

Thế gian hay xuất thế gian, việc cầu học, tu đạo có thành công hay không, mấu chốt nằm ở người Thầy. Quý vị phải tìm được một người Thầy giỏi để chỉ dạy quý vị. Người Thầy này không những phải có tu có chứng, chính bản thân Thầy phải chân tu thì Thầy mới có thể hội nhập; hơn nữa còn phải có duyên với chính mình.

Nếu không có duyên, Thầy có giỏi đến đâu cũng không khởi được tác dụng đối với quý vị. Duyên gì vậy? Là quý vị rất tôn kính Thầy, đây là cái duyên quan trọng nhất. Bởi vì quý vị tôn kính Thầy, lời Thầy giảng quý vị sẽ nghe, quý vị sẽ làm theo.

Nếu đối với vị Thầy này mà không có tâm cung kính, Thầy dạy bảo thì như gió thoảng bên tai, nghe không lọt, cũng không làm theo, vậy thì một chút lợi ích cũng không có. Duyên với Thầy là ở chỗ này, chính là người mà trong tâm quý vị ngưỡng mộ nhất, tôn kính nhất, quý vị theo người đó học thì nhất định có thành tựu.

Những điều này đều nói lên tầm quan trọng của niềm tin. “*Tín vi đạo nguyên công đức mẫu*” (Niềm tin là nguồn đạo, là mẹ của các công đức), đây là lời được nói trong Kinh Hoa Nghiêm.